

SLEÁĀ•NKA A DVA CHLÁ•PCI

NedÁ•le, 11 srpen 2013

SleÁ•nka je ve skuteÁ•nosti dvanÁ•tiletÁ holka, ještÁ ani ryba ani rak, i kdyÁ¾ se zaÁ•ínÁ pomalu vybarvovat. Je to s n docela fajn. Je rozumnÁ, poslušnÁ, dobÁ™ se uÁ•í a dá se s ní domluvit, pokud tedy ovšem není ve spoleÁ•nosti onÁ›ch dvou chlÁpkÁ, coÁ¾ jsou ve skuteÁ•nosti její mladší bratÁ™i.

Ti dva chlÁpci jsou taky super. Ten o nÁ›co starší je rozumný, dobÁ™ se uÁ•í, dá se s ním domluvit. Je hodnÁ™i sebemenším zvednutí hlasu má cvrÁ•ky v oÁ•ích. Ten mladší je pÁ›kný vykuk, ale zato uÁ¾ ve svých letech "umí". SmÁ›je se skoro poÁ™ád, a pokud zrovna nefuní sladce do peÁ™in, Á¾ivÁ› pozoruje dÁ›ní kolem sebe a aktivnÁ› nÁ›j zapojuje. Domluvit se s ním dá rovnÁ›Á¾ docela dobÁ™, ale máme ještÁ co pilovat. Abych to shrnula: kaÁ¾o zvlÁ•ň – stoprocentní dÁ›ti; všichni dohromady – hluÁ•ná a vykutÁlenÁ sebranka.

NedÁvno u nás spala holÁ•iÁ•ina nejlepší kamarÁdkka. Zrovna jsme byli doma v plné sestavÁ› a vzhledem k tomu, Á¾e kamarÁdkka je jedináÁ•ek, tak se snad divila i ušima. VeÁ•eÁ™ se nesla ve znamení vzÁjemného pÁ™ekÁ™ikovÁ› boje o místo a v poslední dobÁ› i o lepší sousto. KdyÁ¾ naloÁ¾ím do misek zmrzlinu a potÁ™ebuji, aby se donesla jídelnímu stolu, tak nezaváhÁ nikdo, protoÁ¾e ten první si vÁ¾dycky vybere nejvÁ›tší porci. I kdyÁ¾, z mého pohledu, dostanou všichni stejnÁ›. A tak si nÁ›kdy pÁ™ipadám, Á¾e nejspíš Á¾ijeme v hlubokém stÁ™edovÁ›ku a v chuchýši, kde si jen ti nejsilnÁ›jší mohli urvat dostatek Á¾vance do Á¾aludku. Jim je úplnÁ› jedno, Á¾e ledniÁ•ka je plná... Sourozenecký boj je ale nejspíš jen bojem o pozici. Á¾árli na sebe. Škubou se a Á¾duchají, obÁ•as popadnou za vlasy a já to klubko od sebe musím odtrhávat. Ale pak jedeme autem a já pronesu nÁ›jakou nejapnou a úplnÁ› debilní poznámku, a jeden z nich mÁ› vtipnÁ› usadí a ti ostatní se zasmÁ›jí a ukÁ¾ou si zvednutý palec na znamení vítÁ›zství nad matkou. V tu chvíli mÁ› to zahÁ™eje. SourozeneckÁ láska mezi mými dÁ›tmi existuje.

ObÁ•as, kdyÁ¾ vypukne opravdu velká bitva, nebo Á™ev a nespravedlnost, tak si je posadím ke stolu se slovy, Á¾e si s ním musím promluvit. Následuje vÁ›tšinou pohled na nÁ›kolik oÁ•ních bÁ›lm, ale nic naplat, maminka se musí poslouchat. A pak uÁ¾ mÁ›j velmi intenzivní a tlaÁ•ící monolog o tom, jak jsou sourozenci hroznÁ› dÁ›leÁ¾ití, a aÁ¾ já nebudu, tak budou mít jeden druhého... Však to znáte. Dívají se na mÁ›, a kdyÁ¾ udÁ›lám pauzu, tak hned prchájí se slovy, jestli uÁ¾ jsem skonÁ•ila a mÁ›Á¾ou jít na PC.

No, nemám já to doma oÁ•istec? A to jsem zdaleka ještÁ neskonÁ•ila... Myslím si, Á¾e se mnou ještÁ uÁ¾

PAVLÍNA